

8 arbejdsgiverrepræsentanter med tilsvarende fordeling

2 funktionærrepræsentanter heraf

1 fra de tekniske funktionærer

1 fra de merkantile funktionærer

1 læge fra sundhedsstyrelsen

1 professor fra Danmarks tekniske højskole

4 tilforordnede uden stemmeret fra
arbejdsministeriet
arbejdstilsynet
sikringsstyrelsen
miljøstyrelsen (nyt)

I besvarelsen af spørgsmål 60 er der givet en oversigt over arbejdstagere fordelt efter hovederhverv. Det erkendes herefter, at industri og transport, bygge og anlæg og landbrug er overrepræsenterede i arbejdsrådet, medens navnlig funktionærer, administration og liberale erhverv er underrepræsenteret.

Det bemærkes dog, at denne sammenligning kun kan tillægges begrænset vægt.

Ved udarbejdelsen af lovforslaget er der lagt vægt på, at arbejdsrådet ikke selv har foreslået ændringer og at DA og LO ikke finder ændringer begrundet.

Arbejdsministeren vil inden genfremsættelse af lovforslaget overveje, om der er grund til at foreslå en ændret sammensætning.

Spørgsmål M:

ad § 73. Udvalget udbeder sig en drøftelse af rimeligheden af den vide adgang, der i medfør af denne bestemmelse gives arbejdsministeren til at bemyndige direktøren for

arbejdstilsynet til at udøve beføjelser, der ved lovforslaget er tillagt arbejdsministeren.

Svar:

Den anvendte lovteknik går ud på, at bemyndigelsen til at udstede administrative bestemmelser eller regler i alle tilfælde tillægges ministeren, men med ret for ham til at videregive kompetencen til direktoratet for arbejdstilsynet.

Bestemmelsen er udførligt begrundet i svaret på det tilsvarende spørgsmål 61.

Spørgsmålet synes at bygge på den opfattelse, at den anvendte lovteknik indebærer mulighed for at ministeren kan unddrage sig ansvaret for lovens administration i højere grad end efter den gældende lov.

Forholdet er imidlertid tværtimod, at det herved i højere grad end ved den gældende lovgivning understreges, at det er ministeren der har det overordnede parlamentariske ansvar for administrationens tilrettelægning.

Det er vanskeligt for lovgivningsmagten at vurdere én gang for alle, hvorledes kompetencen bedst fordeles mellem ministeriet og specialstyrelsen. Ved at lade ministeren få afgørelsen og ansvaret for kompetencefordelingen — med arbejdsmiljørådet som rådgivende instans — forøges mulighederne for en smidig tilpasning til skiftende forhold.

Det kan f. eks bestemmes, at en bestemt type sager skal afgøres af ministeren, indtil der er lagt en fast praksis, hvorefter kompetencen kan overdrages til direktøren.